

heden paa de udførlige Bestemmelser, der findes i den omtalte Lov vedrørende Smugleriet. Der er kommet talrige Andragender ind til Finansministeriet vedrørende dette Forhold, der jo ikke alene berører Statskassen, idet det berører den Millionindtægter hvert Aar, men ogsaa i høj Grad berører Næringslivet. Det gælder ikke blot Vinhandlere, Frugtvinsfabrikanter, Spiritusfabrikanter o. s. v., men saa godt som hele Købmandsstanden, Cigar- og Tobakshandlere, som ogsaa handler med Vin, Hotelværter, Gæstgivere o. s. v., de bliver alle berørt af, at deres legitime Næring undergraves og ødelægges af dette Smugleruvæsen, ikke alene undergraves pekuniært, men ogsaa saa at sige moralsk, idet selv en hæderlig Mand kan komme ud for, uden at vide det, paa anden og tredie Haand at komme i Berøring med lyssky Virksomheder paa dette Omraade. Det er derfor af stor Interesse saavel for den legitime Næringsdrift som for Statskassen at komme videre med Hensyn til Bekæmpelsen af Smugleriet. Der er jo sket en vigtig Ændring i vor Toldlovgivning i den Retning ved Loven af 29. Marts 1924, som i høj Grad har forøget Toldvæsenets Midler til at forhindre saadan ulovlig Tilførsel af Spiritus, Vin og andre højt beskattede fremmede Varer. Der er her navnlig Tale om de Bestemmelser, der vedrører Forholdet til de Skibe, hvormed Smuglervarerne bringes, og Retten til Konfiskation af Fartøjet under visse Betingelser. Ikke ringe Virkning ventede man ogsaa af Helsingfors-Overenskomsten af 1925, hvorved Østersøstaterne og Norge indgik gensidig Overenskomst om ved Kontrol hver paa sit Omraade at hindre Smugleri. Desværre er de gunstige Resultater, vi ventede os af denne Overenskomst, blevet meget væsentlig forringet ved, at Tyskland endnu ikke har ratificeret Traktaten, men jeg vil haabe, da Tyskland er Medkontrahent i Traktaten, at denne Ratifikation ikke vil lade vente alt for længe paa sig. Men Hovedskavanken er naturligvis, at der ikke er og under de nuværende Forhold ikke kan være tilbørlig indenlandsk Kontrol med hele Omsætningen af indsmuglede Varer. Saa snart det er lykkedes at bringe et Parti Sprit ind i Landet, bevæger det sig omkring til Skade for

Statskassen og det legitime Erhverv, uden at det i de fleste Tilfælde er muligt effektivt at følge det. Ganske vist har man fra interesseret Side anvist som Hovedmiddel mod hele dette Væsen en væsentlig Formindskelse af Tillægsafgiften paa Spiritus. Denne Anvisning har jeg ikke ment at burde følge. Jeg mener, det er en af Krigstidens ikke mange gode Efterladenskaber, at vi fik den høje Spiritusbeskatning. Nu har man prøvet saa mange forskellige Metoder til Ophjælpning af Ældrueligheden rundt omkring i Verden, man har prøvet Forbud, man har prøvet Systemer som Bratt-Systemet og mange andre. Jeg tror, der efterhaanden bundfælder sig en offentlig Mening om, at det danske System, som i og for sig ikke lægger nogen Hindring i Vejen for den enkeltes Nydelse af Alkohol, men blot beskatter denne Nydelse meget højt, har vist sig at være det holdbareste og bedste, idet der her i Landet, saa vidt Statistikken kan vejlede os i den Retning, øjensynlig er indtraadt en saadan Formindskelse af Drukkenskaben og af de Forseelser og Sygdomme, som følger med den, at vi maa anse Resultatet for særdeles gunstigt. Derfor vil jeg mene, at man ikke bør opgive dette System, tilmed da Tillægsafgiften jo indbringer saa betydelige Beløb. Selv efter dens Reduktion og selv efter den Reduktion af Forbruget, som ogsaa de daarlige Tider har medvirket til, vil den indbringe omkring 28 Mill. Kr. eller saa. Lad os nu sætte, at vi gjorde et saa dristigt Skridt som at halvere Afgiften ned til $7\frac{1}{2}$ Kr. pr. Liter 100 Grader Spiritus, vilde vi mon saa dermed have borttaget den store Fristelse til Smugleri? Nej, ikke paa nogen Maade, for naar Produktionsprisen er saa uendelig ringe i Sammenligning med Beskatningen, naar en Liter 100 Grader Spiritus kan produceres for 45 Ø. og altsaa i Tilfælde af Udsugning, hvor den vedkommende ikke har betalt Afgiften i sit Hjemland, kan udføres til denne Pris, er Afstanden mellem disse 45 Ø. og selv en forholdsvis lav Tillægsafgift paa Spiritus af $7\frac{1}{2}$ Kr. vedblivende saa overordentlig stor, at Smuglerifristelsen er der, endda i meget høj Grad.

Derimod har jeg her tænkt mig